

Krotoszyński Oredownik Powiatowy

przedpłata kwartalna w admin. 12 mk.,
pczętą 12 mk., Egzemplarz pojed. 1 mk.

Redakcja: Starostwo Krotoszyn.
Drukarnia i Ekspedycja: Drukarnia
Kosmála, Krotoszyn, Koźmińska 16.

Ogłoszenia kosztują za wiersz pet. 2 mk.
Przy powtarzaniu ogłoszeń daje się rabat.

Dział urzędowy.

Rozporządzenie w przedmiocie wypieku.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia
lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospo-
darczy 1920/21 (Dziennik Ustaw nr. 56)
rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Wypiek przemysłowy lub zarobkowy
mąki zbożowej wszelkiego rodzaju ciast,
ciastek i innych wyrobów cukierniczych i
ciastek piekarskich jest zakazane.

Przy wypieku z mąki ziemniaczanej
ciast, tudzież innych wyrobów cukierniczych
i ciastek piekarskich wolno dodawać najwyżej
10 części mąki zbożowej na 100 części ca-
łej masy surowej.

Art. 2.

Bez względu na zakaz art. 1 wolno
wytwarzać pierniki, suche biszkopty i su-
sharki specjalnym fabrykom, które na ten
cel otrzymują od rządu osobny przy-
znanie mąki.

Produkty te wolno wprowadzać w
obrot tylko z widocznym oznaczeniem firmy
wytwarzającej i produkującej jego opakowania.

Art. 3.

Piekarniom nie wolno wypiekać, mieć
na składzie i sprzedawać innego pieczywa,
jak tylko chleb oraz jednofuntowe i 75-gra-
mowe bułki na znaczki chlebowe.

Jedynie tym piekarniom, które upraw-
niają się do wypieku i sprzedaży pieczywa
dla chorych, wolno na warunkach, przewi-
dzianych dla obrotu takim pieczywem,
wypiekać, mieć na składzie i sprzedawać
także sucharki na znaczki chlebowe.

Piekarniom wolno we wyjątkowych
wypadkach na mocy osobnego zezwolenia
władzy administracyjnej I. instancji mieć
na składzie i sprzedawać ciasta i wyroby
cukiernicze oraz piernikarskie z mąki nie-
zbożowej w rozumieniu ustępu 2 art. 1-go
niniejszego rozporządzenia.

Art. 4.

Nie wolno przyjmować do odpiekania
żadnego rodzaju cudzych ciast lub innych
wyrobów piekarskich, cukierniczych wzgl.
ciastek piekarskich.

Na wyjątki zezwolić może tylko władza
administracyjna II. instancji.

Art. 5.

Do przemysłowego lub zarobkowego
wytwarzania pieczywa wszelkiego rodzaju
nie wolno używać masła.

Innych tłuszczów zwierzęcych lub ro-
ślinnych nie wolno do wytwarzania pieczywa

używać w ilości większej, niż 10 setnych
wagi całej masy surowej.

Art. 6.

Przepisy niniejsze nie dotyczą zarzą-
dzeń władz miejscowych co do pieczywa
dla chorych, ani zarządzeń władz wojsko-
wych co do pieczywa dla wojska, ani też
wypieku na cele rytualne.

Art. 7.

Obrót pieczywem, nie odpowiadającym
warunkom powyżej określonym, jest zaka-
zany.

W wyjątkowych wypadkach władza
administracyjna II. instancji udzielić może
na sprzedaż dawnych zapasów zezwolenia,
ważnego jednak najdalej do 31 grudnia
1920 r.

Art. 8.

Urzednicy policji oraz osoby, działające
z polecenia policji, mają prawo wolnego w
każdej chwili wstępu do tych miejsc i ubi-
kacji, gdzie dokonywa się wytwarzanie pie-
czywa i wypiek, oraz prawo wstępu w
czasie pracy i czynności do tych miejsc i
ubikacji, gdzie pieczywo się przechowuje,
wystawia na sprzedaż lub opakuje, gdzie
domyślać się można istnienia wspomnianych
produktów spożywczych, lub wreszcie gdzie
przechowuje się księgi i zapiski obrotowe.

W miejscach i ubikacjach tych wolno
im dokonywać oględzin i rewizji, przeglądać
księgi i zapiski obrotowe, stwierdzać i kon-
trolować wspomniane produkty, i podług
własnego uznania brać próbki za potwier-
dzeniem odbioru.

Art. 9.

Właściciel przedsiębiorstw wzgl. posia-
dacze odnosnych pomieszczeń i ubikacji,
jakoteż ustanowieni przez nich kierownicy
ruchu i funkcjonariusze, winni osobom, ma-
jącym według artykułu poprzedniego prawo
wstępu do danych miejsc i ubikacji, udzie-
lać na żądanie wyjaśnień co do postępo-
wania przy wytwarzaniu i wypieku wyżej
wspomnianych produktów, co do rodzaju,
ilości i pochodzenia materiałów, używanych
do wytwarzania i wypieku, i co do roz-
miarów przedsiębiorstwa.

Art. 10.

Osoby działające z polecenia władz
wzgl. urzędów, w art. 8 wymienionych,
powinny — bez ujmy dla swego służbowego
obowiązku sprawodawczego i dla obowiązku
donoszenia o nieprawidłowościach — za-
chować zupełne milczenie co do urzędów
i stosunków obrotowych, o których przez
kontrolę powezną wiadomość, i wstrzymać
się od zdradzenia lub spożytkowania tajem-
nic zawodowych i fabrycznych co do pro-
cesu pracy i co do obrotów oraz interesów
przedsiębiorstwa.

Art. 11.

Władza administracyjna I. instancji
może na czas ograniczony lub nieogranic-
zony zamknąć w całości lub w części zak-
ład względnie przedsiębiorstwo, lub zakazać
w niem sprzedaży produktów spożywczych,
wymienionych w niniejszem rozporządzeniu,
jeśli właściciel wzgl. kierownik nie stosuje
się do przepisów niniejszego rozporządzenia
wzgl. do zarządzeń, wydanych na zasadzie
niniejszego rozporządzenia.

Przeciwko zarządzeniu zamknięcia zak-
ładu wzgl. przedsiębiorstwa lub przeciw
zarządzeniom zakazowi sprzedaży przysłu-
guje w dniach 8 odwołanie do władzy
administracyjnej II. instancji, która rozstrzyga
ostatecznie. Wniesienie odwołania nie
wstrzymuje wykonania zaczepionego zarzą-
dzenia.

Art. 12.

Wszelkie wykroczenia przeciwko prze-
pisom niniejszego rozporządzenia lub zarzą-
dzeniom władz, wydanym na mocy niniej-
szego rozporządzenia, oraz usiłowania takich
wykroczeń i współudział w nich podlegają
karze aresztu lub więzienia do 6 miesięcy
i grzywnie do 1 000 000 marek lub jednej
z tych kar.

Ponadto można orzec konfiskatę pro-
duktów, do których wkroczenie, usiłowanie
lub współudział się odnosi, bez względu na
to, czyją własność stanowią te produkty.

Art. 13.

Postępowanie karne odbywa się z za-
stosowaniem przepisów ustępów 3, 4 i 5
artykułu 9 rozporządzenia z dnia 25 lipca
1920 r., wprowadzającego dla byłej dzielnicy
pruskiej przepisy wykonawcze do ustawy
z 9 lipca 1920 o aprowizacji na rok gospo-
darczy 1920/21 (Dziennik Urzędowy nr. 39).

Grzywny oraz konfiskaty przypadają
na Skarb Państwa.

Art. 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w
życie z dniem 11 października 1920 r.

Rozporządzenie Głównego Urzędu Ży-
wnościowego z dnia 16 października r. 1919
(Tygodnik Urzędowy nr. 58 str. 298), za-
kazujący procederowego wytwarzania ciastek
i kremów, oraz wszelkie przepisy, stojące
w sprzeczności z przepisami niniejszego
rozporządzenia, tracą moc prawną.

Poznań, dnia 30 września 1920 r.

Minister b. dzielnicy pruskiej

W. Kucharski.

Za zgodność
Starosta.

Wobec wybuchu cholery we wschodnich Województwach Rzeczypospolitej, a nawet ukazanie się sporadycznych przypadków w Warszawie, należy nam zebrać wszystkie siły, by zarazy nie wpuścić na obszar naszego Województwa.

W tym celu zarządzam, co następuje:

- 1) Powołać do życia przepisane komisje sanitarne, które pracować muszą w stałej łączności z lekarzami powiatowymi, a w przypadkach wątpliwych zasięgać winne rady tychże i w ustawicznym być porozumieniu z władzami policyjnymi.
- 2) Ścisły dozór nad mieszkaniami, hotelami, gospodami co do ich czystości —, nad podwórzami, dziedzińcami i otoczeniem domów. — Wykonanie dozoru spoczywać ma w ręku lekarzy powiatowych, policji miejscowej i komisji sanitarnych. Przedewszystkiem zważyć należy na noclegi używane przez wioślarzy w przystaniach nadrzecznych.
- 3) Szczególniejszą uwagę należy zwrócić na studnie i wychodki. Studnie ze złą wodą lub znajdujące się w bliskości wychodków lub miejsc gdzie się gromadzą odpady winno się zamknąć i postarać o inne. Wodę ze studni wątpliwych należy natychmiast przesać do badania do zakładu higienicznego w Poznaniu. W miejscach gdzie niema kanalizacji należy postarać o wykopanie dołów zdala od studzien, gdzieby wylewano wodę użytkową. W każdym razie nie wolno jej wylewać na miejsce odwarde przed domami. Baczna uwaga niechaj zwróca Panowie na wychodki i miejsca ustępowe szczególnie w lokalach publicznych. Muszą one być trzymane we wzorowym porządku i skrapiane obficie mlekiem wapniennem, złożonem z 1 części wapna gazowego i 8 części wody.
- Szczególnej pieczy powierzam ustępy na dworcach kolejowych i w miejscach, gdzie się zazwyczaj gromadzą większe ilości ludzi i należy podobnie jak podczas niedawnej epidemii czerwonki kontrolować je często w porozumieniu z naczelnikami stacji.
- 4) Ponieważ cholera przeniesć mogą mieszkańcy okolic dotkniętych tą zarazą z Województw leżących na wschód od Warszawy, w linii którą dosięgły wojska bolszewickie, przeto zarządzam obowiązek zgłaszania się osób pochodzących z tych okolic, a tu dotąd przybyłych przez dni 5 u lekarza powiatowego, względnie u władzy policyjnej. W Skalmierzycach i Strzałkowie urządzono wojskową stację wszczyplenia dla cholery, w której szczepić się będą wszyscy żołnierze przybywających z dotkniętych Województw a ponadto i osoby cywilne, które nie mogą się wykazać świadectwem dwukrotnego wszczyplenia po raz pierwszy w Skalmierzycach musi ona po raz wtóry poddać się wszczypleniu przez lekarza powiatowego swego miejsca pobytu, który winien się zaopatrzyć w odpowiednią ilość wszczypleni, zażądawszy jej od zakładu higienicznego w Poznaniu.
- 5) W dziedzinie środków żywnościowych poddać trzeba przedewszystkiem składy mleka, jarzyn i owoców, prócz tego składy mięsa perjodycznym rewizjom, przy których nie tylko na ubikacje

same, lecz także na czystość naczyń należy uwagę zwrócić. Tak samo kładę na serce Panom, by wszelkie urządzenia desinfekcyjne dokładnej poddały rewizji i postarali się już teraz o uruchomienie i poprawę aparatów desyntezyjnych.

- 6) Dozorowi ścisłemu podlegać winny osoby bez miejsca stałego zamieszkania, w szczególności cygany, domokrażcy, a szczególnie flisacy w miejscowościach leżących nad rzekami splawnymi. Miejsca przechodzenia lub ładowania przez granice Województwa należy ograniczyć jedynie do ściśle określonych, w których się znajdują postoje policji państwowej, mogącej ich skierować do najbliższego lekarza powiatowego lub do władzy policyjnej.
 - 7) Już teraz koniecznością jest, tak samo jak dotychczas się stało przy epidemii czerwonki, by urządzić w każdym miasteczku dom, względnie ubikacje odosobnione w celu przyjęcia cholerycznych lub podejrzanych na cholera bez niebezpieczeństwa zarażenia innych. W miejscowościach gdzie są szpitale (lecznice) należy bez względu na to, czyją są własnością zarezerwować pewną ilość łóżek w odosobnionej części, która nie pozostaje w żadnej styczności z resztą szpitala.
 - 8) Wykonanie zarządzeń wydanych w celu zapobieżenia wystąpienia cholery należy do gmin względnie magistratów, od których się spodziewam, iż w zrozumieniu ważności chwili, postarają się zarządzenia te wykonać wedle swej najlepszej chęci i możliwości. O ile by zaś nadzieja moja zawiodła, postarają się Panowie Starostowie o wykonanie ich pod naciskiem urzędowym.
 - 9) Zwracam uwagę na obowiązek przynoszenia władzy policyjnej każdego przypadku cholery lub podejrzenia na cholera, któremu podlegają:
 - a) lekarz leczący,
 - b) głowa rodziny,
 - c) pielęgnujący chorego,
 - d) głowa domu w którym wypadek wystąpił im,
 - e) ogładacz zwłok.Niedonoszenie pociąga za sobą do tkliwą karę sądową.
- Poznań, 28. października 1920.
- W o j e w o d a
podp. Dr. Celichowski.
- Za zgodność
Starosta.
Wadyński.
- Rozporządzenie policyjne
o licencjonowaniu stadników.**
- Na mocy § 137, 139, 140 pruskiej ustawy o administracji krajowej z 30. lipca 1883 (Pruski zbiór praw str. 195) i pruskiej ustawy o administracji z 11. marca 1850 r. (pruski zbiór praw str. 265) zarządza się niniejszem za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego przy równoczesnym unieważnieniu powiatowych rozporządzeń policyjnych o licencjonowaniu stadników co następuje:
- Art. 1.
- Kto chce dopuszczać stadnika do obcych krów lub jałowic, winien mieć do tego odpow-

wiednie zezwolenie komisji licencyjnej. Zezwolenie takie jest również potrzebne stadników będących wspólną własnością gminy, związku lub spółki, o ile mają być używane do stanowienia własnych i obcych krów lub jałowic.

Licencjonowaniu nie podlegają stadniki licencjonowane przez związki hodowców znajdujące się pod uadzelem odnosnych Izby Rolniczych. Dowód odpowiedni winien właściciel stadnika przedłożyć właścicielowi Starości. Wykaz taki ma tę samą wartość jak świadectwo o uzyskanej licencji wystawione przez wyżej wymienioną komisję licencyjną.

W dalszym ciągu nie ulegają licencjonowaniu stadniki stacyjne stojące pod stałą kontrolą Izby Rolniczych. Również można dopuszczać do obcych krów bez specjalnego zezwolenia obwodowej komisji licencyjnej aż do przyszłego terminu licencyjnego stadnika, nabytego na licytacjach związków hodowców, uznanych przez Izby Rolnicze. Dany właściciel stadnika wykaże się winien odpowiedniemi świadectwem Izby Rolniczej.

Art. 2.

Przegląd stadników uskutecznią komisje składające się z przewodniczącego, mianowanego przez Wojewodę na propozycję Izby Rolniczej, z dyrektora hodowli Izby Rolniczej lub jego zastępcy oraz jednego członka danego powiatu — ostatniego wybiera Wydział Powiatowy. Przewodniczącego jako też powiatowego członka komisji oraz zastępców mianuje się na przeciąg 3 lat. Przewodniczącemu przydziela Wojewoda obwód licencyjny, składający się z kilku powiatów według propozycji Izby Rolniczej. Jako członek komisji z doradnym głosem może być obecny aprobowany weterynar.

Art. 3.

Okręgi licencyjne każdego powiatu miejscowości do przeglądu stadników oznaczają Wydział Powiatowy.

Art. 4.

Licencjonowanie w poszczególnych powiatach stadniki muszą koniecznie odbywać się kierunkowi hodowlanemu dla bydła włościańskiego, postanowionemu w mianowanej propozycji Izby Rolniczej.

Art. 5.

Licencje odbywają się w wiosnie i jesieni każdego roku. Bliższe terminy wyznacza przewodniczący obwodowej komisji licencyjnej, powiadamiając o tem Starostę i Izbę Rolniczą.

Art. 6.

Terminy winien Starosta przynajmniej 8 dni przedtem ogłosić w tygodniku powiatowym oznaczając miejscowość, dzień i godzinę przeglądu stadników. Prócz tego winien Starosta powiadomić o terminie powiatowego członka komisji licencyjnej. Stadniki muszą mieć w nosach założone kółka, prócz tego winien być na miejscach kapturek do zasłony oczu.

Art. 6.

Uchwały komisji licencyjnej zapadają na podstawie wydanej przez Izbę Rolniczą punktuacji, zwykłą większością głosów. Muszą być ogłoszone natychmiast. Przewodniczący i członkowie komisji licencyjnej, w przypadku równości głosów decyduje głos przewod-

czącego. Uchwała komisji jest ostateczna bez względu na ilość obecnych członków.

Art. 7.

Licencja jest ważna od terminu wiosennego lub jesiennego aż do odpowiedniego terminu przyszłego roku (patrz jednakże art. 9).

Art. 8.

Właścicielowi licencjonowanego stadnika wręcza się rejestr do prowadzenia kontroli stanowień według załączonego wzoru. Utrzymujący stadnika winien prowadzić rejestr ten prawidłowo i na życzenie przedłożyć go każdej chwili władzy policyjnej lub komisji licencyjnej.

Również ustanawia komisja wysokość skokowego. Licencjonowanym stadnikom wciąga się prócz tego w prawie ucho kolczyk, z którego wynikać powinien rok licencji i powiat, w którym licencjonowanie nastąpiło.

Art. 9.

Wystawione świadectwa przez przewodniczącego komisji licencyjnej mają ważność tylko na powiat w którym licencja nastąpiła o ile w sąsiednim powiecie obowiązuje inny kierunek hodowlany (p. art. 13).

Art. 10.

Starsze kilkakrotnie licencjonowane stadniki mogą być ze strony komisji licencyjnej zwolnione od dalszych przedstawień. Członkowie komisji są uprawnieni oglądać licencjonowane stadniki każdego czasu i poza terminem licencyjnym. O oględzinach takich winien członek komisji zrobić odpowiednią wzmiankę w rejestrze stanowień.

Art. 11.

Po nieskuteczności licencji winna komisja Staroście przedłożyć wykaz licencji, który zawierać musi nazwisko, zamieszkania właściciela (gmina, związek, spółka) oraz miejscowość postoju, oznaki licencjonowanego stadnika w dalszym ciągu wysokość skokowego i wynik punktacji. Ten sam wykaz winien być ogłoszony w tygodniku powiatowym i doniesionym również w odpisie Izby Rolniczej.

Art. 12.

Opłatę za licencje ustanawia Wydział Powiatowy. Koszta licencji przyjmuje szczególnie powiat na swój budżet. Wobec tego wpływają opłaty za licencje do kasy tego.

Art. 13.

Stadniki, które w czasie licencji chorowały, lub dopiero po licencji nabyte zostały, mogą być kosztem właściciela i po upływie terminu celem licencji przedstawione. Wniosek taki stawia się do Starosty, który przewodniczącego komisji o tem powiadamia.

Art. 14.

W powiatach miastowych zastosowuje powyższe przepisy tyczące licencji, skłania komisji jej działalności z tą różnicą, że miejsce Starosty obejmuje działalność przewidzianą prezydentowi miasta w Wydziale Powiatowego magistrata, w miejsce Powiatowej kasy komunalnej kasa miejska.

Art. 15.

Grzywnie do 600 mk. ulega kto niezaliczonemu stadnikowi dopuszcza do obcych krów.

b) własne krowy lub jałowice dopuszcza do stadnika nielicencjonowanego.

c) przepisów o prowadzeniu rejestrów skoków nie wypełnia.

W razie powtórnego przekroczenia powyższych przepisów odbiera się danej osobie prawo do trzymania stadników.

Art. 16.

Powyższe rozporządzenie obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 14. października 1929.

W o j e w o d a.

L. 3656/20 I A b

Rejestr stanowień:

Nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela stadnika

Opis stadnika:

Nazwa
Maść
Odnaki
Rok urodzenia
Rasa
Pochodzenie
Skokowe
Uwagi

Rejestr wystawiono dla
i obejmuje stronie numerowanych

. dnia 1920.

(podpis serysa lub komisarza obwodowego)
(pieczęć).

Wykaz stanowionych krów

Nr. bieg	Opis krów (wiek, maść odnaki)	Nazwisko i miejsce za- mieszkania właściciela	Data stano- wienia	Uyagi
1	2	3	4	5

Jeżeli krowa powtórną została stanowiona, należy datę stanowienia odnośnej krowy umieścić w rubryce nr. 5.

Powyższe rozporządzenie podaje się do wiadomości.

Krotoszyn, dnia 11. listopada 1920 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Wadyński.

Rozporządzenie

dot. obowiązywania umowy cennikowej z dn. 13. września 1920 dla przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych na obszarze byłej dzielnicy pruskiej.

Na mocy § 2 rozporządzenia o umowach taryfowych z dnia 23. grudnia 1918 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy niemieckiej str. 1456) i artykułu 6 b ustawy z dnia 1. sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu byłej dzielnicy pruskiej (Dziennik Praw str. 675) stanowiąco następuje:

Art. 1.

Umowa cennikowa z dnia 13. września 1920 r. zawarta zgodnie z opinią Komisji Placy, wyłonionej z Rady Pracy przy Departamencie Pracy i Opieki Społecznej Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej, między Związkiem Pracodawców na Województwo Poznańskie Związkiem Polskich Pracodawców w Bydgoszczy, Arbeitgeberverband w

Bydgoszczy, Allgemeiner Arbeitgeberverband w Bydgoszczy, Intendanturą D. O. G. Poznań, Związkiem Przemysłu Drzewnego ze strony pracodawców a Związkiem Rzemieslników i Robotników Zjednoczenia Zawodowego Polskiego, Zjednoczenia Wolnych Związków Zawodowych i Polskiem Związkiem Klasowym ze strony pracobiorców, podana do wiadomości w Prawdzie, w Kurjerze Poznańskim. w Postępie, w Dzienniku Bydgoskim w Głosie Robotnika, w Gazecie Grudziądzkiej, w Posener Neueste Nachrichten, w Gesellige, obowiązuje wszystkich pracodawców i pracobiorców w przemyśle i handlu na obszarze b. dzielnicy pruskiej wstecz od dnia 1. września 1920 r.

Art. 2.

Umowę taryfową zapisuje się w rejestrze taryfowym Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej. Rejestr taryfowy i jego załączniki wolno każdemu przeglądać w godzinach służbowych Ministerstwa, w Wydziale Ochrony Pracy.

Interesowani mogą za zwrot kosztów żądać odbitki umowy taryfowej od jednej ze stron, które umowę zawarły.

Warszawa, dnia 23. września 1920.

Minister b. dzielnicy pruskiej.

(-) W. Kucharski.

Za zgodność

Starosta

Wadyński.

Karta odroczenia nr. 360, na imię Grzeszkowiak Franciszek urodz. 9. 10. 1901 zamieszkujący w Krotoszynie została zagubiona.

W miejsce zagubionej karty otrzymał Grzeszkowiak duplikat, przez co się oryginał unieważnia.

Krotoszyn, dnia 20. listopada 1920.

Starosta Wadyński.

Dotyczy: kursów przygotowawczych i uzupełniających dla inwalidów.

Inwalidzi, chcący się poświęcić rolnictwu mogą korzystać z naszych szkół rolniczych i ogrodniczych, które urządzają co rok wykłady przedmiotów rolniczych i ogrodniczych. Zgłoszenia najpóźniej do 1-go grudnia b. r. należy skierować do Powiatowej Komisji Uzupełnień odział rentowy w Krotoszynie.

Krotoszyn, dnia 18. listopada 1920.

Starosta.

Wadyński.

Niżej podani stawili wnioski o wyjazd do Niemiec na stałe:

Sperling Marcin, Dąbrowo
Cohn Gustaw z familją, Krotoszyn
Anklam Minna, Krotoszyn
Hellmich Emma, Sońcoczyn
Schmulewitz Hugon z familją, Krotoszyn
Nowak Wilhelm z familją, Różopole
Naschinski Otto z familją, Swinków
Schwarz Krystyna z familją, Zduny
Müller Anna, Emilja, Willy i Johannes, Koźminiec
Naschinski Otton z familją, Swinków
Jungel Lina z familją, Krotoszyn
Bađe Gustaw, Chwałki
Graeber Maksymilian z familją, Krotoszyn
Baum Gertruda, Baszków
Scharf Kurt, Krotoszyn
Linke Olga i Ernestyna, Krotoszyn.
Starosta.

Celem przeprowadzenia przedziału mączki ziemniaczanej dla cukierników, przedsiębiorstw, ludności i cukru dla cukierników, zechcą interensenci do 29. b. m. nadesłać zestawienie za-potrzebowania.

Krotoszyn, dnia 26. listopada 1920.

Pow. Urząd Gospodarczy.

Zwecks Durchführung einer Kartoffelmäcke-
verteilung für Konditoreien sowie andere Unter-
nehmungen, und Zucker für Konditoreien werden
die Interessenten erfucht, ihren Bedarf im
hiesigen Pow. Urząd Gospodarczy anzumelden.

Krotoszyn, den 26. November 1920.

Pow. Urząd Gospodarczy

Obwieszczenie!

Podaje się do wiadomości, że wszyscy
którym się należy dopłata za zboże, mogą
się zgłosić u swoich komisjonerów.

Krotoszyn, dnia 24. listopada 1920.

Starosta.

Bekanntmachung.

Die Prämienanzahlung für geliefertes Ge-
treide kann bei den zuständigen Kommissionären
abgeholt werden.

Krotoszyn, den 24. November 1920.

Starosta.

Karta zwolnienia nr. 329, na imię Marjan
Warchalewski urodz. 10. 12. 1920 zamie-
szkujący w Krotoszynie, ul. Kaliska 42
została zagubiona.

W miejsce zagubionej karty otrzymał
Warchalewski duplikat przez co się oryginał
„niważnia.

Krotoszyn, dnia 19. listopada 1920 r.

Starosta Wadyński.

Zastępcą przedwodniczącego obszaru
dworskiego Kobierno-dwór mianowano p.
Kurta Andersch'a.

Krotoszyn, dnia 19. listopada 1920 r.

Starosta Wadyński.

U bydła w dworze Zamkowy-folwark
Dąbrowa i Dusznagórka wybuchła zaraza
pyska i racic.

Krotoszyn-południe, dnia 22. 11. 1920.

Komisarz obwodowy.

U bydła w dworze Wolenice wybuchła
zaraza pyska i racic.

Krotoszyn-północ, dnia 22. 11. 1920.

Komisarz obwodowy.

U bydła w dworze Ustków, Nowawies
i Rozdrażewo wybuchła zaraza pyska i
racic.

Krotoszyn-północ, dnia 17. 11. 1920.

Komisarz obwodowy.

Kaszkę do podziału pomiędzy
Kupców można w 14 dniach odebrać u
firmy S. Łysiński Krotoszyn. Cena w prze-
daży detalicznej za funt 4,00 mk. bez opa-
kunku. Magistraty, kupcy i handlarze
zechcą kaszkę w oznaczonym czasie odebrać.

Krotoszyn, dnia 23. listopada 1920.

Pow. Urząd Gospodarczy.

Dział nieurzędowy.

W celu przygotowania działaczy i kierow-
ników życia samorządowego Związek Sejmików
Pow. Rzpl. P. organizuje 3 miesięczne Kursy

Samorządowe w Warszawie, które rozpocząć
się mają 10 stycznia, a ukończyć 27 marca
1921 r. Kursy obejmą całokształt życia Samo-
rządowego w szeregu wykładów teoretycznych
i ćwiczeń praktycznych, prowadzonych przez
najwybitniejszych znawców życia Samorządowego.

Kandydaci winni zgłaszać się bądź oso-
biście, bądź piśmiennie do Wydziału Kultur.
Ośw. Zw. Sejm. Pow Warszawa, Jasna 19, i
zaznaczyć, czy mają zamiar korzystać ze spe-
cjalnej bursy, która będzie dla nich urucho-
mioną.

Obwieszczenie.

Przy gmachu powiatowym w Krotoszynie leżący

kocioł potrzebowany (rurkownik)

do parowego ogrzewania o niskiem ciśnieniu zostanie publicznie
za gotówkę najwięcej dającemu **sprzedany.**

Termin sprzedaży **w piątek, dnia 3. grudnia o
godz. 12-tej w południe na miejscu.**

Obejrzenie kotła dozwolone jest każdego czasu.

Krotoszyn, dnia 22. listopada 1920 r.

Wydział Powiatowy.

Ustąpiwszy po kilkuletniej pracy jako kierownik
„ROLNIKA w ŚRODZIE“, założyłem własny hurtowny in-
teres zbożowy pod firmą:

LEONARD SZYMAŃSKI, ŚRODA „Ziemiopłody“

Dowóz

Wywóz

i kupuję po **najwyższych** cenach targowych

rośliny strączkowe,

jak: peluszkę,
wykę, bobik,
fasole, lubiny,
i t. d.

rośliny przemysłowe,

jak: proso,
tatarkę, rze-
pak, rzepik,

len, konopie, i t. d.

koniczyny i trawy,

jak: koniczynę czerwoną,
białą, szwedzką, żółtą, inkar-
natkę, przelot, tymotkę itd.

warzywa,

jak: marchew białą, żółtą, czerwoną, bru-
kiew, buraczki, kapustę i cebulę.

Polecam się zatem pamięci kół interesowanych i pozostaję

z poważaniem

LEONARD SZYMAŃSKI.

Środa, w listopadzie.

Telefony — Środa 19 i 51.

Telegr. Ziemiopłody Środa.